

al Beskyttelse ophævet. Nej, vi ville begge have en Beskyttelse, som vi tro kan tilfredsstille de Forbringere til Skatteforholdene, som vi hver fra vort Standpunkt gøre os til Talsmænd for. Vi for vort Bedkommende ville have en Beskyttelse, der ikke absolut knuser hele den bestaaende Industri; men paa den anden Side ikke lægger større Byrder end absolut nødvendigt og, efter vor Mening, forsvarligt paa de Samfundsklasser, der ikke ere interesserede i Beskyttelsen. Højre derimod har en dobbelt Opgave. For det første vil det søge at bevare de bestaaende Industrier i en privilegeret Stilling — Højre er jo en Gang Privilegiernes Parti, og Landstinget Privilegiernes Kammer, det nytter ikke at lukke Djet derfor — og paa den anden Side dels at sikre Kapitalens Overbægt og dels at hjælpe Statskassen til at nøjes med de Indtægtskilder, den nu har, forøge Indtægterne hist og her, men undgaa ny Skatteobjekter; thi skulle vi have ny Skatteobjekter, vil Strømmen henimod en Formue- og Indtægtsstat umulig kunne standses, saa saa vi den.

Der som nogle Betragtninger frem fra det ærede Medlem for Horsens (Wulff), som jeg uden at gaa meget i Enkeltheder dog vil anholde nogle af. Det ærede Medlem lod nærmest til at have Sympati for det ærede Medlem for Odder (Leth-Espensen). Naar vi kunde beskytte alle og kunde saa høje Priser allesammen, saa gik det brillant, mene de, det er begges Hovedtankegang. Nu skulle vi huffe paa, at hvis man vilde tage Beskyttelsessspørgsmaalet op, doktrinært og systematisk og gennemføre det i alle Enkeltheder, skulde det egentlig betyde, at man skaffede alle Producenter i Landet, af hvad Art nævnes kan, en Beskyttelse, det vil sige Udgang til at saa højere Priser for deres Varer end Verdensmarkedets Priser. En saadan systematisk Bestatning er ikke gennemført, for det er lykkedes over hele Linien at skaffe højere Priser. At afveje det med matematisk Nøjagtighed, saa at alle Priserne forhøjes med det samme Beløb, vil blive meget vanskeligt i Praxis. Og sker det, saa vil det hele jo blive et Spilfægtteri. Det drejer sig ikke om den Beskyttelse, som man stiller op paa Papiret, men om en Beskyttelse, der har den Karakter, at den er udnyttelsestjenlig, kan udnyttes. I Djeblikket er det saaledes, at man kan sige: Den og den Industri er beskyttet med det og det. Men dermed er ikke sagt noget om, hvad disse Industrier oppebære af Beskyttelsen. Man kunde nedlægge alle Toldbeskyttelsens Takster til det Punkt, hvor de udnyttes, og det vilde saa for Forbrugere og Producenter betyde det samme.

Naar man nu altsaa nivellerer alle Beskyttelser ned til det Punkt, hvor der er Mulighed for at udnytte dem, og altsaa forhøjer alle Varepriser i Landet efter en tilsvarende Maalestof, saa vil enhver kunne indse, at hvis Forholdet blev absolut nøjagtigt, naaede vi ingenting. Det vil nemlig ikke blive andet, end at enhver Mand i Landet forøger sin Indtægt og sin Udgift i samme Grad, og det vil ikke have nogen Virkning. Det vil sige, saaledes vil det virke for Gennemsnittet af Producenterne og Forbrugerne; for dem, hvis Produktion og Forbrug gaa lige op mod hinanden, gaar det lige op, Kul op og Kul i mente. Men der vil frembringes en Forskydning til begge Sider der, hvor Produktionsmassen er større end Forbruget, og hvor det omvendte er Tilfældet. I saa Fald bliver der en Formuefremgang paa den ene Side og en Formuefremgang paa den anden Side. Det synes mig let at forstaa. Den, der producerer og sælger mere, end han forbruger og køber, vil altid saa sin Avance, og den forøges nderligere ved de kunstlig forhøjede Priser, medens den, der producerer mindre, vil saa Tab. Dette vil sige, en Forskydning i Retning af forøget Kapitalisme og forøget Fattigdom. Det, tror jeg, enhver vil kunne indse, vil blive Tilfældet, naar Doktrinen gennemføres fuldt ud med den højeste Grad af Retfærdighed, hvad den jo skulde. Jeg synes, at ærede Medlemmer skulle holde sig det saa klart for Dje som muligt, jeg tror, de vilde handle fejl i, hvis de glemte disse Betragtninger ved Behandlingen af Spørgsmaalet. Jeg hørte godt, at det ærede Medlem for Horsens (Wulff) sagde, at naar Industrien blot fik en naturlig Beskyttelse, hvori den kunde udvikle sig, havde den i og for sig ikke noget mod, at der var høje Priser paa andre Ting, ogsaa paa Landbrugsprodukter. Han sagde, at der havde været Tider, hvor Landbrugsprodukterne vare i høj Pris, og det sandt Industrien sig i med Glæde. Men hvorfra kom disse høje Priser? De tilvebragtes paa naturlig Maade; det var Verdensmarkedets Priser, der gjorde, at det Erhverv, der næsten er vor Nationalvelstands eneste Ailde, nemlig Landbruget, kunde bringe større Velstand ind i Landet. Det gavtede i første Linie Landbruget selv, men det virkede utvivlsomt ogsaa ud over hele Landet. At Industrien var tilfreds med, at den øvrige Verden tilførte os større Kapital, er let forstaaeligt. Men jeg tror, at det ærede Medlem vilde trække sig tilbage, naar der blev Tale om, at Priserne paa Landbrugsartikler skulde forøges paa kunstig Vis ved Toldbeskyttelse. Thi Toldbeskyttelse vil jo ikke sige andet, end at vi indbyrdes hjælpe hverandre, give